

1. காற்று கரணத்துவிட
நிலம் சடமாக.....
நீ ர் உறணத்துவிட...
எத்தனித்து உமிழ்கிறது வானம் .
குளிரும் இரவுகளில்....
எரியும் மனமால்லை.
எரியும் மனமதனில்...
விரியும் பகற்கொள்ளை.

2. ஐய்ய்ய்ய்யய்ய ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய
ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்யய்ய...
ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்யய்ய...

ஆற்றுப்படுத்துவாரில்லை
ஏனெனில்...
இது ஆளரவமில்லாத மனமென்னும் பெருங்காடு...

வழிப்போக்கர்களெல்லாம் வந்து போய்விட்டார்கள் ஆதாயத்தோடு..

கண்டாரெல்லாம்
காணாதது போல்
களமாடுகிறார்கள்...

மாமன்றத்தில் போலிகளாக்கு பஞ்சமில்லை...

இரங்கல்களாக்கு
இரவுகள் இரவலில்லை...

□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□!

Written by - கவிஞர் மழயிசை -
Sunday, 21 April 2019 10:07 -

sangeetha.c@klu.ac.in